

FILOZOFIJA

Filozofija je ljubav prema mudrosti. Tako su rekli Stari. A što je to mudrost? Sa kojim mudrostima smo se prvo susreli kada smo krenuli u školu? Učiteljica bi govorila: "Strpljen spašen", "I ćorava koka nađe zrno", "Zrno po zrno pogača, kamen po kamen palača", ... Pa? Vjerojatno se isto tako, kao malo dijete, osjećao i Um kada je krenuo na svoj zadatak da spozna sebe i Svijet oko sebe. Vjerojatno je iste te mudrosti i on prvo spoznao na svom putu spoznaje. Vjerojatno je sebe prvo spoznao kao ćoravu koku koja traži istinu; zrno po zrno. Morao je također otkriti da su te mudrosti satkane od ideja, te da je od istog materijala satkan i on sam. A ako je Um satkan od ideja, onda je vrlo vjerojatno da i njegov Svijet ima neko slično tkanje. Kako bi razlikovao svoje tkanje od tkanja svijeta Um je svoje tkanje nazvao duša, a tkanje svijeta stvarnost. Duša je satkana od ideja, a stvarnost je satkana od istina. Vjera u istinu daje smjer Umu na putu spoznaje. Kako bi se Um snašao u svom kaosu ideja koje proizvodi, Um je svoju djelatnost spoznaje podijelio na dvije komplementarne aktivnosti: Znanost i Filozofiju. Znanost je dobila zadatak da Umu otkriva istinu, a Filozofija je dobila zadatak da Um oslobađa zabluda. Na osnovu rezultata ovih umskih djelatnosti Um gradi sebe od istinitih ideja i mudrosti. Cijela povijest Filozofije i Znanosti nam priča ovu priču. Pa od kojih to kamenčića mudrosti Um gradi svoju palaču, a od kojih to zrna istine Um pravi pogače kojima hrani sebe i svoju Znanost i Filozofiju? Pogaču kojom Um hrani Znanost on naziva Matematika, a onu kojom hrani Filozofiju zove Metafizika. Matematika (Logika) omogućava umu da kreira ideje i da misli, a Metafizika omogućava Umu da vjeruje u svoje misli i ideje. Kako? Što? Zašto?

FILOZOFIJA, SADRŽAJ:

METAFIZIKA ~~~

BAJKA O ŽIVOTU ~~~

FORMULA ŽIVOTA ~~~

TRANSCEDENTALNA FILOZOFIJA ~~~

MIŠLJENJE (SPOZNAJA) ~~~

EVOLUCIJA ~~~

SPOZNAJA (MIŠLJENJE) ~~~

EMOCIJE ~~~

POLITIČKA EKONOMIJA (POLITIČKA FILOZOFIJA) ~~~

METAFIZIKA (sve je energija)

Stvarnost se uvijek dijeli na onu koju je Um spoznao i na onu koju nije. Metafizika je skup ideja kojima Um nadomiješta svoju trenutnu nemogućnost da spozna ono što još nije spoznao. Um stoga svoje ideje o nepoznatom spoznaje kao svoje vjerovanje na kojem temelji svoj sustav mišljenja o spoznatom i nepoznatom koje zovemo Filozofija.

Prostor je energija. Nema prostora bez energije.

Osnovno svojstvo energije je **pojava – stanje**.

Stanje energije definiraju svojstva energije: **gibanje, trajanje, protežnost i pakovanje**.

Pakovanje energije definira sekundarno svojstvo energije: **količinu i oblik**.

Pakovanje energije energiji omogućava **gibanje**.

Energija prostor popunjava u raznim oblicima:

potencijalna, kinetička, elektromagnetska, nuklearna i masena.

Da **masa** je oblik pakovane energije koji može da nosi ostale oblike energije:

potencijalnu, kinetičku, elektromagnetsku i nuklearnu energiju.

Elementarni oblik mase je **čestica**.

Čestica mase tj. energije može biti **stabilna** ili **nestabilna**.

Stabilne elementarne čestice svake osjetilne mase su **elektron** i **proton**.

Stabilne čestice svojim pakovanjem dalje grade **materiju**.

Pakovanjem elektrona unutar protona nastaje **neutron**,

a pakovanjem protona unutar elektrona nastaje **vodik**.

Pakovanjem vodika i neutrona nastaju **elementi**.

Pakovanjem elemenata nastaju **kristali** i **molekule**.

Molekule su najviši oblik pakovanja elektromagnetske energije.

Pakovanjem neutrona i protona nastaju **nukleoni** kao nosioci nuklearne energije.

Najsvrhovitiji oblik pakovanja energije je **biće**.

Najljepši oblik pakovanja energije je **svemir**.

Pakovanjem energija zapisuje svoju povijest.

Konačni i početni oblik pakovanja energije je **crna rupa**.

Najmanji nestabilni oblik energije je **foton**.

Foton je **inteligentna** čestica (struna) koja povezuje prošlost i budućnost.

Foton istovremeno prenosi potrebu za energijom (informaciju) iz budućnosti u prošlost i potrebnu energiju iz prošlosti u budućnost.

Fotoni prenose energiju sa jednog mjesta na drugo, sa jedne mase na drugu, sa mjesta gdje **ne treba** na mjesto gdje **treba**.

Foton može prenositi samo **točno potrebnu** (moguću) količinu energije **kvant**.

Energija poštuje zakon **ravnoteže** i zakon **održanja**.

Energija popunjava prostor tako da su svi oblici energije u ravnoteži.

Prelazak jednog oblika energije u neki drugi se obavlja pomoću **sile**.

Sila omogućava **postojanje** i **gibanje** nekog oblika energije.

Sila je posljedica zakona o održanju materije i energije.

Svaka sila je pogonska sila gibanja i održanja materije i energije.

Sila uvijek postoji, a **ravnoteža** je ta koja postoji ili ne postoji!

Ravnoteža može biti **stabilna** ili **labilna**.

Sila u energetskej ravnoteži je **pasivna**, a u neravnoteži je **aktivna**.

Sila **reakcije** je **primarna** sila, a **akcije sekundarna** sila.

Elementarna akciona sila svake energije je **potencijal**.

Potencijal je mjera (**osjećaj**) za količinu **neravnotežne energije** u prostoru.

Energija se uvijek **giba** sa mjesta **višeg** na mjesto **nižeg** potencijala.

Energija se uvijek **pakuje** iz forme **višeg** u formu **nižeg** potencijala.

Elementarna reakciona sila potencijalne energije mase je **gravitacija**.

Gravitacija je reakcija mase na promjenu potencijala mase.

Elementarna reakciona sila kinetičke energije mase je **tromost**.

Tromost je reakcija mase na promjenu linearnog i zakretnog **momenta**.

Moment je mjera za količinu **ravnotežne energije** u prostoru.

Elementarna sila sile akcije je **impuls**.

Energija (sveukupna) egzistira u dva bitna pojavna stanja:

Energija kao stvar za sebe (**bitak**) i energija kao stvar o sebi (**duša**).

Bitak sadrži **potencijal** (pakovanja) i **egzistenciju** (gibanje i trajanje),

a **duša forme** i **uvjete (zakone)** pakovanja energije i **svijest** o njezinoj **svrsi** i **egzistenciji**.

Energija **spoznaje sebe** u dvije spoznajne forme: **prostor** (količina) i **vrijeme** (stanje).

Svijest o svojoj svrsi i egzistenciji energija stječe kroz **proces**.

Svaki pojavni oblik (**razvojno stanje**) energije je rezultat nekog procesa (**gibanja energije**).

Gibanje i trajanje (proces) **su temeljna svojstva energije** (mirovanje ne postoji!).

Svaki proces **traje** (treba vrijeme).

Svaki proces **pretpostavlja** uvjete (**uzroke**) za svoj početak i kraj (**posljedice**).

Energija **uvijek zna** (pretpostavlja) **kuda ide**.

Osnovne **forme** egzistencije su: **protežnost** (prostor), **trajnost** (vrijeme), **beskonačnost** i **konačnost**.

Osnovni **zakoni** egzistencije su: o **neuništivosti**, o **kauzalnosti**, o **ravnoteži**, o **minimumu** i **maksimumu**.

Osnovni zakoni egzistencije su **posljedica** gibanja energije.

Osnovna **svrha** egzistencije je **sreća** (ljepota).

Razum je dio duše koji čuva formu pakovanja energije.

Um je dio duše koji čuva svijest o svrsi i egzistenciji energije.

Spoznata svrha i egzistencija energije je **istina**, odnosno, **znanje**.

Zakon **maksimuma** duši energije daje **volju za održanjem i evolucijom** svog stanja.

Volju za održanjem i evolucijom nazivamo **interes**.

Svaki minimalni oblik energije **mora** spoznati maksimum sreće.

Maksimum sreće je posljedica **varijacije stanja** i gibanja energije.

Evolucija energije stvara **biće** koje sebe i svoju dušu **mora reproducirati i usavršavati**.

U potrazi za srećom **energija** (biće) **mora** varirati svoje stanje (**sex**).

Sretna (**stabilna**) stanja energije **žive**, a **nesretna** (nestabilna) **umiru**.

Reprodukcijom se evolutivno (sretno) stanje **pamti**, a rekreacijom i kreacijom usavršava.

Razmjena materije i energije je **bit bića**.

Bit bića je **komunikacija**.

Razum je dio duše koji se evolucijom **nasljeđuje**, a Um je dio duše koji se stalno **kreira** i usavršava.

Bitak i **duša** energije **evoluiraju** od jedinstvenog, pojedinačnog, beskonačnog i nesretnog, prema jedinstvenom, zajedničkom, konačnom i **sretnom**.

Život je potraga sveukupne energije za srećom.

Smrt je nesretni (privremeni) kraj potrage paketa energije (bića) za srećom.

BAJKA O ŽIVOTU (Život je svakodnevna prirodna pojava.)

Prvo i najvažnije živo biće u svemiru je zvijezda. Zvijezda metabolizira materiju i proizvodi onu energiju koja je potrebna za životni ciklus svih ostalih živih bića, bolje rečeno ekoloških sustava u kojima živi materija. Osnovni životni ciklus koji traže biolozi čine tri Njutnova zakona: 1., 2., i 3., a koje bi u biološkom smislu mogli nazvati: 1. Zakon smrti, 2. Zakon života, i 3. Zakon borbe života i smrti. Što je to što povezuje ova tri zakona? To je gibanje, pretvorba i pakovanje energije u materiji!

Prvi Njutnov zakon (Zakon smrti) nam opisuje stanje materije koja ima određenu konstantnu masu i energiju, a koja se nalazi u stanju svoga minimuma tj ravnoteže. Materija i energija uvijek teže stanju minimuma (zakon vage - zakon ravnoteže!). To je pored zakona o održanju materije i energije osnovni prirodni zakon (nulti zakon!). Materija u stanju ravnoteže samo nosi, odnosno, prenosi energiju. Materija u stanju ravnoteže je mrtva.

Drugi Njutnov zakon (Zakon života) opisuje stanje materije u koju ulazi ili izlazi energija. Dotok energije u neku točku se manifestira promjenom energije te točke i promjenom brzine te točke (zakon uzroka i posljedice: $di/dt = dv/dt$). Energetski neravnotežno stanje u kojem se nalazi materija je živo stanje materije.

Treći Njutnov zakon (Zakon borbe života i smrti) opisuje procese uspostavljanja ravnoteže u materiji. Svaka promjena energije i mase uzročno posljedično zahtijeva reakciju uspostavljanja nove ravnoteže. Materija može doći u ravnotežno stanje tako da dobivenu energiju (određene vrste): propusti, pretvori u rad ili u drugu vrstu energije. Količina pretvorene energije omogućava materiji da određeno vrijeme živi i da ponavlja Njutnov ciklus (N-ciklus): 1., 2., i 3.

Propuštena energija kao i pretvorena (nagomilana) energija je potencijalna hrana za neki drugi N-ciklus. Prilikom pretvorbe energije u neku drugu vrstu istovremeno se prenosi i informacija o ekološkom sistemu u kojem se ta pretvorba vrši. Ova činjenica omogućava živoj materiji da na osnovu tih informacija rekreira i replicira ekološki okoliš u kojem je takova pretvorba moguća.

(Fizičari koji fizikalne zakone tumače pojedinačno često brkaju pojavu prenosa i prolaza energije sa pojavom dotoka i divergencije toka energije u materiji. Prilikom prolaza i prenosa energije, materija je uvijek u stanju energetske ravnoteže - energija samo mijenja mjesto! - entropija je konstantna! Prilikom energetske neravnoteže materija vrši rad; otpušta, pretvara ili pohranjuje energiju - energija divergira! - entropija raste ili pada!)

Energija teče i pretvara se iz jednog oblika u drugi pomoću procesa smanjenja i povećanja entropije, tj lokalnog prikupljanja i pretvaranja energije. Energija se ne može potrošiti! Procese prikupljanja i pretvorbe energije unutar nekog toka energije nazivamo život. Uparivanje procesa smanjenja i povećanja entropije

stvra bića, organizme, odnosno, ekološke sustave. Proces smanjenja entropije u nekom sustavu su procesi kojim sustav prikuplja energiju za svoj život uz istovremeno prikupljanje informacija o sustavu u kojem se ta pretvorba vrši. Stoga su te informacije dovoljne biću da se konstantno rekreira sve dok postoji energija za tu kreaciju. Proces smanjenja entropije omogućuju biću da pamti sebe i okoliš i tako se rekreira i reproducira, a procesi povećanja entropije su oni pomoću kojih biće živi, misli i kreće se, odnosno, prisvaja okoliš.

Energija kao razlog života vodi nas do zaključka da su i naši strojevi živa bića u okolišu nove prirode koju čovjek zove civilizacija. Svi ljudski alati i strojevi su također podložni Zakonu evolucije tj. slobodi prisvajanja okoliša. Novost u ovom zakonu je činjenica koju u zakon evolucije unosi čovjek kao biće, a to je: da svaki novi proizvod koji stvori čovjek (kao i svako novo biće) u sebi pored svrhe, materije, energije i informacija, sadrži i istine i laži koje su specifični generički proizvod čovjeka. Zato je moguće da neki običaj, neki trend, neka moda, neki princip ili ideologija potpuno neopravdano zauzme ekološki prostor civilizacije i počne činiti globalnu štetu. Evolucija tu također nudi strašan odgovor koji je posljedica evolucijskog zakona, a koji govori o tome da živo biće koje ne igra po zakonima prirode zapravo uništava samog sebe zajedno sa svojim ekološkim prostorom (tako su već stradali brojni "nevini ljudi" i propala brojna plemena, carstva i civilizacije na Zemlji, a zakon je Zakon!). Zato se ljudi ne bi trebali zezati sa zakonima prirode (ali se ne bi smjeli ni zezati sa zakonima ljudskog prava jer je to jedno te isto!). Stalno istraživanje i otkrivanje zakona prirode (istine) je uvjet opstanka civilizacije.

FORMULA ŽIVOTA:

(m+e = materija+energija)

Ekološki sustav (m+e) + Metabolizam (m+e) = Evolucija Ekološkog sustava (m+e)

Metabolizam (m+e) = **N-ciklus** (m+e)

Evolucija Ekološkog sustava (m+e) = Oblici života + **Evolucijski zakon** (Sloboda prisvajanja okoliša).

Oblici života = Reprodukcijska i varijacijska stanja (m+e) (sex).

Sloboda prisvajanja okoliša = **konkurencija, specijalizacija, sinergija, ravnoteža, komparacija** (Demingov ciklus).

Demingov ciklus (komparacija) = **analiza, sinteza, učenje, planiranje** (inteligencija), **organiziranje, djelovanje**.

Ekološki sustav: Svemir; galaksijska jata, galaksije, zvijezde, crne rupe.

Osnovno živo biće ili osnovni ekološki sustav u svemiru: Zvijezda - metabolizira materiju u energiju.

Zapravo na našoj zvijezdi možemo vidjeti i sunčeve pjege kao osnovne pojave rađanja, života i umiranja što karakterizira sva živa bića unutar ekološkog sustava zvijezde. Zvijezda se rađa iz oblaka elementarnih čestica koje zatim spontano započinju nuklearni metabolizam zvijezde: elementarne čestice u utrobi zvijezde kreiraju više elemente i energiju. Nakon što se u utrobi zvijezde nagomila kritična masa produkata njenog metabolizma (viši elementi i energija), zvijezda mora te metabolite izbaciti u okolni prostor, kako bi nastavila normalan život. Kada prsten zvjezdanog izmeta izleti u okolni prostor rađa se ekološki sustav zvijezde: njen planetarni sustav.

Svako živo biće je dio nekog ekološkog sustava više živih bića i ekološki sustav za sebe sačinjen od više živih bića. Ekološki sustav zvijezde (skup svih živih bića i eko sustava): zvijezda, sunčeve pjege, planete, biosfere, oblaci, rijeke, mora, živa stanica, virusi, tkiva, organi, organizmi, vrste, porodice, carstva, živa i mrtva priroda, čovjek, proizvodnja, društvo, civilizacija.

Vjerojatnost pojave inteligentne civilizacije u svemiru je vrlo velika s obzirom na veličinu svemira, ali ista ta veličina doprinosi tome da je kontakt među tim civilizacijama malo vjerojatan. Ako proučimo razvoj naše civilizacije (koju još uvijek ne možemo zvati inteligentnom!) zaključujemo da pojava inteligentnog života na našoj planeti predstavlja samo treptaj u cijeloj povijesti svemira. Stoga potencijalne inteligentne civilizacije mogu biti razmještene samo u jednoj tankoj istodobnoj vremensko-prostornoj ljusci koja obavlja širenje svemir. Kako mi našim teleskopima možemo samo vidjeti prošlost svemira, a samo razumom možemo spoznavati sadašnjost (dok budućnost uopće ne postoji – postoji samo u našem umu), to i nije moguće da vidimo ni nama najbližu civilizaciju, a kamoli one udaljene. Svaka civilizacija zapravo može da vidi samo samu sebe kao da je jedna jedina u svemiru! Glupog li zaključka!

Elementarna sila svemira je **vis vitalis**. Ona širi svemir i tako omogućava život svemira sprečavajući njegovu toplinsku smrt. Ona sprečava da se kreirani oblici života kao što su zvjezdani sustavi, galaktički sustavi i galaktička jata ne uruše jedni u druge. Ona daje vrijeme životu da se maksimalno razvije. Ona ima dva uzroka. Jedan uzrok je ponovna pretvorba mase u energiju dm/dt , a drugi gutanje mase od strane crnih rupa dm/dV . Pretvorbom mase u energiju smanjuje se gravitacijska privlačnost među masama što ima za posljedicu udaljavanje i ubrzavanje masa. Istovremeno masa i kroz proces akrecije nestaje u crnim rupama koje zbog toga pod djelovanjem vitalističke sile moraju povećavati svoju međusobnu udaljenost i time povećati potencijalnu energiju svemira. Kad na kraju tog procesa sva masa nestane u crnim rupama, a ove završe na periferiji svemira, svemir ponovo postaje jedinstvena crna rupa sa neizmjenom potencijalnom energijom. Energija svemira potom kreće u novi ciklus pakovanja: nastaju elektroni i protoni pa neutroni pa vodik. Kada nastane dovoljna i kritična količina vodika u svemiru kreira se primordijalna zvijezda i pokreće se proces velikog praska i time započinje novi životni ciklus svemira. U svakom životnom ciklusu energija pokušava spoznati maksimum svoje ljepote - sreću.

Kako je biće ovisno o dotoku i prikupljanju energije, a time i informacija koje predstavljaju sliku svijeta u kojem biće živi, u biću se stvara svijest o potrebi orijentacije u svijetu. Prva orijentacija je uvijek nasumična, ali pošto bića sa dobrom orijentacijom preživljavaju dok sa lošom umiru to se informacija o dobrom pamti, prenosi i dalje usavršava sustavom rađanja i pokušaja i pogreške - evolucijom. U biću se tako stvara i živi zajedno sa bićem i virtualni svijet koji nazivamo um. Rezonancija između orijentacije na virtualnoj slici svijeta koja živi u biću i stvarne orijentacije u svijetu stvara ideju orijentacije koju zovemo inteligencija. Cikličko simuliranje orijentacije u virtualnom svijetu bića - umu - stvara osjećaj prostora i vremena koji biće (um/duša) koristi za vlastitu orijentaciju u svijetu. Pojava više inteligentnih bića koja se natječu za isti tok energije stvara zakon prisvajanja. Najinteligentnije biće može prisvajanjem ubiti sva ostala bića, tj. svoj okoliš, pa tako i samog sebe. Kako je zakon prisvajanja suprotan zakonu evolucije život stvara svoju verziju zakona vage - moral: prisvajaj samo onoliko koliko je optimalno i za tebe i za tvoj okoliš.

ZAKON VAGE (Ravnotežo, jednakžbo, blaženo ime tvoje, budi volja tvoja, budi kraljevstvo tvoje.)

TRANSCEDENTALNA FILOZOFIJA (filozofija spoznaje)

Koliko još ratova i kriza treba da doživi čovječanstvo prije nego samo sebi odgovori na pitanje:

Što mi to radimo na planeti?

Koliko još ljudi treba ubiti dok se ne otarasimo utopističkih pitanja:

Kuda idemo i kuda trebamo ići? Što trebamo vjerovati?

Prava pitanja su:

"Kako i zašto" idemo tamo kamo idemo? Što je istinito, a što lažno? Zašto ljudi lažu?

Kada me netko **uvjerava** da nešto **treba** (moram) **da** osjećam, činim, mislim ili vjerujem,

sigurno je da me on svjesno ili nesvjesno **laže!**

Poštenim dokazivanjem se traži istina, a uvjeravanjem (reklamom) se ljude laže!

Uvjeravanje nikada nije pošteno!

U istinu ljude ne treba uvjeravati, istina je uvijek a priori dokazana.

Istina se ne može opovrgnuti niti negirati. Istina se stalno osjeća!

MIŠLJENJE (SPOZNAJA)

Svaki **predmet**, **pojava** i **biće** u svom okolišu predstavlja **pojavu** neke **svrhe**.

Svako **svjesno** (živo) biće sebe i svoj okoliš preslikava u svoj um (zamišlja, misli) kao pojavu **ostvarenja** neke **svrhe** i **dobra** (koristi) u **svijetu**.

Temeljni pojam svih pojmova u svijesti bića je **ideja**.

Ideje su **pojmovi** koje biće **transcendentalno** ili **nasljeđuje**

ili **stvara** iz samoga sebe (**iz svoje građe**) **bez iskustva**.

Prva transcendentalna ideja (**uzrok**) je ideja gibanja (**proces**), a ostale ideje su njena **posljedica**. Ideje **pojave, svrhe, svijeta i dobra** (koristi) su zatim **posljedično** izvedene temeljne ideje kojima biće misli sebe i okoliš (**prirodu, svijet**). Ideje pojave, svrhe, svijeta i dobra (koristi) su rodne ideje (nocio) svih primarnih i ostalih ideja i pojmova.

Primarne ideje (pojmovi):
(**Pojava**), **Prostor**, **Vrijeme**, (**Svrha**), **Odnos**, **Istina**, (**Svijet**).

Primarne ideje su oni pojmovi koji se ne mogu negirati (**uvijek su istinite**).
Istina je uvijek i dobra (korisna), a negacija istine je loša (**zlo**).
Svaka primarna ideja stoji u relaciji sa primarnim pojmovima - **kategorijama**.
Kategorije su pojmovi koji imaju svojstvo da su međusobno **uključivi** ili **isključivi**.
Kategorije su pojmovi pomoću kojih se **spoznaje svrha** pojmova.
Broj i značaj primarnih ideja i kategorija **varira** od bića do bića i od razuma do razuma.
Kategorije se mogu podijeliti prema njihovom **odnosu** spram primarnih ideja i prema **svrsi**:
po prostoru (**za prostornu analizu**): jedno, mnogo, zajedno, postoji, veliko, malo, nepostoji, granica,
po vremenu (**za vremensku analizu**): prije, kasnije, sada, uvijek, nikada,
po pojavi (**za pojavnu analizu**): isto, slično, različito,
po odnosu (**za relacijsku analizu**): bitno-nebitno, uzročno-posljedično, djelatno-trpno, uključivo-isključivo.
po učinku (**za analizu koristi**) dobro, bolje, lošije, zlo.
po postojanju (**u vremenu i prostoru, za analizu istine**): jeste-nije, moguće-nemoguće, trajno-promjenjivo, nužno-slučajno, konačno-beskonačno.

Kategorije omogućuju ostalim pojmovima i njihovim idejama da uopće **postoje** kao **jedinstveni** i kao **opći**, odnosno, **pojedinačni** i **složeni**.
Kombinacijom i permutacijom primarnih ideja, kategorija i osjeta nastaju **subjektivne ideje** koje pomoću iskustva postaju **objektivne ideje**, odnosno, **pojmovi, misli; sudovi, pravila, zakoni**.
Mjesto u biću gdje se primaju osjeti i gdje su trajno pohranjene primarne (transcendentalne) ideje i pojmovi te mehanizam njihove upotrebe (inteligencija, logika) nazivam **razum**, a mjesto gdje se temporalno pohranjuju zorovi osjeta i odvijaju procesi mišljenja i pohranjivanja rezultata tog procesa nazivam **um**.
Razum i um su istovremeno i **mjesto** (tijelo) i **sadržaj** (duša) u biću.
Biće **razum nasljeđuje**, a **um stvara** (kreira i rekreira) **učenjem** (spoznajom).
Učitelji uma su priroda (**iskustvo**) i neki drugi um (**obrazovanje**).
Sadržaj uma je virtualna slika bića i njegova okoliša po kojoj se on (**duša**) kreće.
Spregom duše i tijela biće (um) djeluje (živi) u svom okolišu.
Tijelo izvršava što duša nalaže (treba).
Djelovanjem bića u okolišu i okoliš živi (**okoliš sa bićima je veće biće!**)!
Okoliš je **uvjet postanka i razvoja** svojih bića i njihova razuma i uma.
Okoliš **hrani** biće energijom (**bića hrane bića!**).
Okoliš se stalnom **specijalizacijom** svojih bića pretvara u jedinstveno biće.
Okoliš sebe spoznaje pomoću razvoja svojih bića.
Utjecaj uma na razvoj razuma, a time i uma zovemo **evolucija**.
Utjecaj uma na vlastiti razvoj nazivamo **spoznaja**.
Spoznato pomoću uma i iskustva zovemo **znanje**, a spoznaju uma bez iskustva **vjerovanje**.
Sadržaj uma su znanja (pojmovi) i vjerovanja (ideje) bića.
Vjerovanje je **preduvjet** spoznaje, ali **nije spoznaja** (ideja, dogma).
Vjerovanje može nastati **induktivno** (od pojava do misli) i **deduktivno** (od misli do pojava).
Vjerovanje se zasniva na načelu **razloga**, načelu **negacije proturječja** (logičko) i načelu **promjene** (dijalektičko).
Vjerovanje **bez sva tri načela jest obmana**.
Um vjeruje **induktivno** i **logički** u ono što je moguće (**pretpostavke**), a **deduktivno** i **dijalektički** i u moguće (**hipoteze, teorije**) i nemoguće (**fantazije, bajke, obmane**).
Deduktivno um spoznaje **istinu** na osnovu **vjere u istinu**.
Ukupno istinito znanje bića se može podijeliti na **instinktivno** (nagon), **artističko** (vještine), **hipotetsko** (metafizika, logika) i **teorijsko** (filozofija, znanost).
Sa instinktivnim znanjem se biće **rađa**, a artističko, hipotetsko i teorijsko se **uči**.
Instinktivno znanje određuje početni položaj i svrhu bića u okolišu i daje mu početnu **volju za život**.
Artističko znanje bića predstavlja vlastitu spoznaju vlastitih **sposobnosti** i **mogućnosti**.

Hipotetskim znanjem biće spoznaje **kako** spoznaje (**način**), a teoretskim **što** spoznaje (**predmet**).

Ukupno istinito znanje odgovara biću **zašto** spoznaje i postoji (**svrha**).

Ideje koje um stvara pomoću obmana (**što treba da**) su **zablude** (demagogija, religija, ideologija, utopija).

Ideje koje um stvara pomoću znanja (**kako, što, zašto**) su **mudrost** (povijest, filozofija, znanost).

EVOLUCIJA

Evoluciju bića i okoliša potiču **relativni umski pojmovi** (stalno se redefiniraju) kao što su:

zdravlje (sretniji naprijed!),

ljepota (ljepši naprijed!),

talent (sposobniji naprijed!),

snaga (jači naprijed!),

znanje (pametniji naprijed!),

bogatstvo (uspješniji naprijed!),

moral (korisniji naprijed!),

interes (život naprijed!).

Evolucijom **biće** sebe i svoju dušu kao i svoj okoliš **mora reproducirati i usavršavati**.

Um **mora proizvoditi** sebe i okoliš. Svrha uma je **da zadovolji** biće (dušu i tijelo).

Kao što okoliš djeluje na biće (**spoznaja**) tako i biće (um) djeluje na okoliš (**stjecanje**).

Um bića spoznaje svoju svrhu i sposobnost kroz stjecanje roba (potreba).

Roba je (potreba) sve ono što **zadovoljava** biće (tijelo) i njegov razum i um (dušu).

Biće robu **stječe: prisvajanjem, razmjenom i kreacijom** (dizajn, proizvodnja, proizvod).

Resursi (znanje, materija, energija, prostor) su **materijalni preduvjeti** proizvodnje roba.

Potreba, prisvajanje i razmjena su **emocionalni preduvjeti** proizvodnje roba.

Zbog materijalnih i emocionalnih preduvjeta proizvodnje i stjecanja **biće stvara društvo**.

Društvo je više biće (**organizam**).

Svako biće u društvo **unos** ono što ima – svoj posjed – **vlasništvo**.

Odnos bića u društvu i bića i društva je **vlasnički odnos**.

Evolucija biću može dati **superiorna svojstva** koja ono koristi za svoj interes (**dominacija**).

Evolucija biću može dati **specijalna svojstva** koja ono koristi u **simbiozi** sa drugim bićima.

Organizam se organizira pomoću organa na osnovu **specijalizacije** nižih bića.

Zaštita vlasništva i specijalizacije su **opći interes** bića i društva.

Prisvajanje, razmjena i proizvodnja su i **komplementarni i uključivi** društveni pojmovi.

Ako **prisvajam** mogu (moram?) i razmjenjivati i proizvoditi.

Ako proizvodim mogu (moram?) i razmjenjivati i **prisvajati**.

Ako razmjenjujem mogu (moram?) i **prisvajati**.

Stjecanje i prisvajanje su razlog i motiv organiziranja proizvodnje i društva.

Kontrola stjecanja i prisvajanja je glavni preduvjet života i evolucije društva (organizma).

Kontrola stjecanja i prisvajanja je **opći interes** bića i društva.

Biće proizvodi i razmjenjuje **pojmove, ideje, robu, sebe i odnose** (usluge).

Preduvjet svake razmjene među bićima su **komunikacione sposobnosti** bića (**jezik**).

Jezik biće **uvijek** ima, stvara, uči i razmjenjuje **zbog razmjene**.

Biće komunicira pojavom, položajem, kretanjem, znakom i razmjenom.

Razmjenom biće komunicira **sebe** (sex), **osobni interes** (zaradu) i **opći interes** (kvalitetu).

Biće (organizam) u kojem **prestaje komunikacija** općeg interesa (zdravlja) **mora umrijeti**.

Biće informacije prima osjetom, a šalje jezikom (neverbalno i verbalno).

Jezik bića **evoluira** zajedno s bićem.

Znanje razmjene i proizvodnje se i/ili nasljeđuje (instinktivno – genetsko znanje)

i/ili uči oponašanjem, igrom, praksom i jezikom (artističko i teoretsko znanje).

Tržište je skup bića sa istom potrebom. Svaka roba ima svoje tržište.

Evolucija dijeli **bića i njihova svojstva** na **dobra i loša**.

Za evoluciju (statistički) **većina bića ima loša svojstva**.

Loša bića stvaraju kulturu zla (**lažu, krađu, ubijaju**).

Vlast je sustav održavanja i unapređivanja organizacije bića i njegovog okoliša.

Vladavina većine (ili manjine) stvara kaos (**rat, bolest, smrt**).
 Ideja **dobre vladavine dobre manjine** je utopija (**anarhija, demokracija, birokracija**).
Vlast u biću i njegovom okolišu se temelji na **volji** za održanjem i evolucijom (**interesu**).
Interes (kvaliteta) **je sve ono što zadovoljava biće i njegov okoliš**.
Nametanje biću **tuđeg** interesa je **prisila** (nepravda).
 Prisila sprečava **promjene**. **Promjena** (varijacija) **veseli!**
Sloboda je pravo bića da se odupire prisili.
Slobodno biće prisilu izbjegava, eliminira, umanjuje ili prihvaća.
 Istinit interes je dobar (pravedan), a neistinit loš (nepravedan).
Opći interes je kategorički imperativ !
Čuvanje općeg interesa je smisao vlasti (ustav).
 Vlast u zdravom biću provode **razum i um** (država i građani).
Dobro je svrha evolucije, a **zlo je njezin nusproizvod**.
 Evolucija je stoga istovremeno **borba dobra i zla**.
 Evolucija **razum poboljšava**, a **um povećava** (proširuje, produbljuje).

SPOZNAJA (MIŠLJENJE)

Razum **zrenjem** sve osjete neke pojave pretvara u **zor**,
 a um **mišljenjem** zor pretvara u pojam i pojam u zor.
Zor je osjetilna ili misaona **shema** neke **pojave**.
Pojava je ono što **razum percipira** (osjeti) ili **um apercipira** (zamišlja).
Zor koji nastaje **iz osjetilne pojave** (percepcijom) je **osjetilna shema** te pojave (**realnost**).
Zor koji nastaje **iz ideja i pojmova** (apercepcijom) je **idealna shema** neke pojave (**ideal**).
Stupanj podudaranja osjetilne sa idelnom shemom nazivamo **ljepota**.
Laž (neistina) je umu **ružna**, a **istina** je **lijepa**.
Kriterij ljepote um stalno primjenjuje na stvarnost, misli i osjeća je.
Spoznaja se sastoji od dva ravnopravna procesa: **otkrivanje stvarnosti** i **otkrivanje istine i ljepote**.
Ljepota i istina su dva ravnopravna **rezultata procesa spoznaje**.
Ljepota i istina su i uzrok i posljedica i razlog stvaralaštva uma.
 Um razumu daje shemu pojma ili ideje, a razum istu traži u pojavi stvarnosti (**proces spoznaje istine i ljepote**).
 Razum traži shemu u pojavi stvarnosti, a um njoj odgovarajući pojam (**proces spoznaje stvarnosti**).
Identičnost mišljenog i osjetilnog zora je spoznaja (spoznaja: pojave, istine, ljepote).
 Spoznajom **uzročno-posljedičnog slijeda** među pojavama um spoznaje **vrijeme**.
Apercepcijom uzročno-posljedičnog slijeda um može spoznati budućnost (**inteligencija**).
Apercepcija omogućava umu da kreira **umjetnu stvarnost – umjetnost**.
Kreiranjem umjetnosti biće stvara i **materijalizira** (pamti) neko **idejno** (emocionalno) **stanje**.
Umjetnost omogućava biću da **razmjenjuje emocije i ideje** sa drugim bićem.
Preduvjet razmjene emocija i ideja **pomoću umjetnosti** je **artističko znanje – talent**.
Percepcijom umjetnosti biće **rekreira** idejno (emocionalno) **stanje** koje je umjetnost stvorilo.
Umjetnom stvarnošću biće prirodu opisuje (**spoznaje**), proširuje (**stvara**), zamjenjuje (**laže**).
Umjetna stvarnost (ideje) može biću biti **istinita** ili **lažna, lijepa** ili **ružna**.
 Umjetnom stvarnošću **biće može manipulirati** drugim bićem (lov: privlačenje, sakrivanje).

Svaka veza između pojmova je ideja. Ideja je sintetički sud.
Sintetičkim sudom se proširuje neki pojam ($E=mc^2$).
Analitičkim sudom se opisuje neki pojam ($E=E_p+E_k$).
Ideja podvrgnuta ispitivanju istine (iskustvu) **daje pojam** ili **ostaje ideja** (vjerovanje).
Svaki pojam je nekada bio ideja. Pojam je istinita ideja (znanje).
Pojam je skup svih istinitih analitičkih sudova sa istim subjektom (pojmom).
Svaki analitički sud je nekad bio sintetički sud, odnosno, ideja.
Istinita ideja je sud ili pojam. Neistinita ideja je glupost.

EMOCIJE

Temeljni dio spoznaje je **spoznaja života i smrti** bića (briga, strah).

Svako biće vrlo lako raspoznaje živo od neživog. Biće **voli** (svoj) **život**, a **mrzi** (svoju) **smrt**.

Nadzor bića nad stanjem sebe i okoliša zovemo **briga**.

Pojmove kojima biće definira svoj odnos sa okolišem nazivamo **emocije**.

Briga za život i strah od smrti su temeljne **transcendentalne emocije**.

Strah od smrti stvara transcendentalnu ideju **potrebe**.

Nezadovoljena potreba stvara stanje **želje** i **gladi** koje prati osjet **ugode**, **neugode** ili **boli**.

Razum i um **istovremeno spoznaju biće i okoliš i odnos bića i okoliša** (istinu i interes (potrebe)).

Niži dio spoznaje je spoznaja odnosa bića i okoliša (**emocije, praktičan um**).

Viši dio spoznaje je spoznaja biti i svrhe: života, smrti, bića, okoliša i emocija (**znanje, čisti um**).

Emocije su razumski zorovi unutrašnjeg stanja bića te zajedno sa čistim umom **apriorno upravljaju voljom bića**.

Temeljne **transcendentalne razumske emocije** su: **briga, strah, glad, želja**.

Temeljne **umske emocije** su: **empatija, sreća-nesreća, pakost, inat, prijateljstvo-neprijateljstvo**.

Razumske emocije imaju samo **kvantitet**, a umske emocije **kvalitet**.

Razumske emocije biće **nasljeđuje**, a umske emocije **uči**.

Empatija je sposobnost osjećanja pretpostavljenih osjećaja drugih bića (**emocionalna inteligencija**).

Pakost je želja za stvaranjem štete i nesreće kod drugih bića (**rat**).

Inat je želja za postupanjem suprotno želji drugih bića.

Uspješno zadovoljenje svojih želja i potreba biće spoznaje kao **sreću** (ljepotu življenja), neuspješno kao **nesreću**.

Srećom nazivamo cijeli uzročno-posljedični niz svih uzroka svih sretnih događaja koji su rezultirali nekim sretnim stanjem.

Želja za **iskorištavanjem** drugih bića stvara emociju i pojam **prijateljstva**, odnosno, **neprijateljstva**.

Prijatelji ili **neprijatelji** su bića sa istim ili sličnim željama (**interesima**).

Moralnom biću su sva bića prijatelji, osim budala, a budali su sva bića neprijatelji (čak i prijatelji!).

Temeljni emocionalni pojmovi stoje u **relaciji** sa:

kategorijama **stupnja**: uroda, neuroda, bol

kategorijama **svojine**: moje, tvoje, naše, njegovo, njihovo, vaše,

kategorijama **trajanja**: povremeno, stalno.

kategorijama **koristi**: korisno, beskorisno.

Kategorije imaju svrhu da emocijama daju **kvantitet, kvalitet i svrhu**.

Emocije su **subjektivni pojmovi** pa ne moraju imati objektivnu jedinstvenost kao čisti pojmovi.

Svako biće (i svaki jezik) ima svoje (slične) emocionalne pojmove.

Pojmovi i zorovi o spoznaji bića i okoliša su **znanje** (objektivni - čisti pojmovi).

Pojmovi i zorovi o stanju bića i okoliša su **emocije** (subjektivni pojmovi).

Biće reagira **refleksno** na emocionalne podražaje, a **racionalno** na svjesne podražaje.

Percepcijom emocionalnih stanja razum i um bića reagiraju **racionalno**.

Apercepcijom emocionalnih stanja razum i um bića reagiraju **iracionalno** (fobije, predrasude).

Kombinacijom temeljnih emocionalnih pojmova i kategorija um stvara

sekundarne emocionalne pojmove (opisuju emocionalno stanje bića):

povremenog karaktera (ljubav, mržnja, žalost, radost) i

stalnog karaktera (strah, ljubomora, zavist, pohlepa, žudnja).

Ljubav je želja bića da se zadovolji drugim bićem i njegovim posjedom i stanjem.

Mržnja je stanje bića koje želi nesreću drugom biću (imao pa nema, bio pa ne bio).

Žalost je stanje bića nakon gubitka posjeda ili stanja.

Radost je stanje bića nakon dobitka posjeda ili stanja.

Strah je strah bića od potencionalnog gubitka posjeda ili stanja.

Ljubomora je strah bića od vjerojatnog gubitka posjeda ili stanja.

Zavist je glad za tuđim posjedom ili stanjem.

Pohlepa je glad za prisvajanjem tuđeg posjeda ili stanja.

Žudnja je glad za stanjem urode.

Potreba bića za **kontrolom loših posljedica** svojih emocionalnih stanja u umu stvara **moral**.

Moral je **ideja** (relativni umski pojam) **općeg interesa** (dobra).

Opći interes (dobro, a ne zlo) je **kategorički imperativ** bića (života)!

Biće bez morala je **budala**, a biće sa obrnutim kategoričkim imperativom bi bio **vrag**.

Vrag je ideja (obmana) koja personalizira **zlo i smrt** (strah).

Bog je ideja (obmana) koja personalizira **dobro i život** i nakon smrti (radost).

Bića se **svjesnim obmanama** (ljubav) lakše **zloupotrebljavaju** (ljudska upotreba ljudskih bića).

POLITIČKA EKONOMIJA (POLITIČKA FILOZOFIJA)

Politička ekonomija je područje filozofije čiji je cilj objasniti ulogu čovjeka u prirodi, u društvu, kao i u novoj prirodi koju stvara svojim djelovanjem na planeti. Brojni su filozofi kroz povijest pokušavali shvatiti i objasniti čovjeka i njegov odnos spram svoga djelovanja u prirodi i društvu te posljedica koje ima taj rad na evoluciju čovjeka, prirode i društva, odnosno, na razvoj kulture i civilizacije na Zemlji.

U kaosu uzročno posljedičnih veza koje je stvorila pojava čovjeka na planeti formirao se vrlo složen sustav – **ljudsko društvo** po principu samoorganiziranja bez čovjekove spoznaje zašto i kako. Spoznaja čovjekovog razuma i uma da može spoznavati zakone kako "stare" prirode pa tako i "nove" prirode koju stvara čovjek, stavila je pred čovjeka zadatak da spozna zašto i kako. Ozbiljno traganje prema tom cilju započinju mnogi filozofi od kojih su najznačajniji: David Hume, Thomas Hobbes, Immanuel Kant, Karl Marx, Friedrich Hayek, Norbert Wiener, Karl Popper. Vrijeme u kojem živimo pokazuje da i pored proizvedene gomile debelih knjiga kojima si čovjek pokušava objasniti svoju ulogu u prirodi te kako da razumno iskoristi svoj najvažniji resurs – **ljudsko biće**, taj proces još nije dao rezultata; čovječanstvo svakodnevno svjedoči o nesreći, nepravdi, nasilju, genocidu i kulturocidu širom planeta.

"Filozofi svijet različito tumače, a stvar je u tome da ga se mijenja!" Osnovni preduvjet promjena u svijetu (društvu) je da naš svijet (društvo) bar većina filozofa pa time i ljudi tumači slično, odnosno, **istinito**.

GDJE JE ISTINA?

Čovjek je proizvođač **proizvoda**.

Svaki proizvod je neka kombinacija **generičkih** proizvoda:

usluge,
softvera,
hardvera,
materijala,
istine i laži.

Proizvod je rezultat **procesa proizvodnje**.

Proces proizvodnje je stvaranje **novih** proizvoda uz pomoć čovjeka i **postojećih** proizvoda.

Čovjekovu ulogu u procesu proizvodnje zovemo **rad**.

Procesu proizvodnje prethodi **proces spoznaje**.

Cilj spoznaje je neka **istina** ili **laž**.

Spoznata laž postaje istina.

Prije proizvoda postoji **potreba**.

Nakon potrebe dolazi proces **zadovoljenja**.

Ljudi **žive** od zadovoljenja **svojih i tuđih** potreba.

Osnovna potreba čovjeka je biti **sretan** i naći **istinu**.

Istina je osnovni sastojak sreće.

Tuđa sreća kod ljudi izaziva **zavist** i **pakost**.

Nezadovoljeni i **zavidni** i **pakosni** ljudi su **nesretni**.

Ljudi **iskorištavaju** tuđu i svoju nesreću i nesretnost.

Mogućnost **iskorištavanja nesreće** potiče kod ljudi **pohlepu**.

Zavidni, pakosni i pohlepni ljudi proizvode **laži**.

Kontrola ljudske zavisti, pakosti i pohlepe se naziva **moral**.

Sve ono što zadovoljava ljude nazivamo **roba**.

Roba može biti:

okoliš,
čovjek,
sposobnost,
znanje,
status,

**organizacija,
sirovina,
proizvod,
oružje,
oruđe,
novac,
vlasništvo.**

Sposobnost robe da zadovolji neku potrebu nazivamo **kvaliteta**.

Kvaliteta robe je proporcionalna kvaliteti **sirovina** i **proizvođača**.

Kvalitetu **pojedince** povećava **učenje**.

Kvalitetu **zajednice** povećava **pozitivna selekcija** ljudi.

Ljudi se većinom **opiru** pozitivnoj selekciji jer je većina **loša**.

Roditelji odgajaju djecu za društvenu **podobnost**.

Podobnost je zapravo **negativna selekcija**.

Pozitivna selekcija se zato ljudima mora **nametnuti**.

Mogućnost pojedinca da reagira na **prisilu** nazivamo **sloboda**.

Slobodno biće prisilu: **izbjegava**, **eliminira**, **umanjuje** ili **prihvaća**.

Slobodan čovjek nije roba.

Slobodu čovjeka ograničava **odgoj**.

Odgoj i **obrazovanje** pretvaraju čovjeka u robu.

Sposoban, moralan i obrazovan čovjek je roba najviše kvalitete.

Škola daje **osnovna znanja** i vrši **primarnu selekciju** ljudi.

Ljudi robu **stječu**, **upotrebljavaju** i **troše**.

Spoznaja mogućnosti zadovoljenja neke potrebe stvara **želju** za robom.

Želja za robom se potiče **reklamom**.

Želja za robom pokreće proces **stjecanja**.

Stjecanje može biti: **prisvajanjem**, **prosjačenjem**, **usvajanjem**, **razmjenom** i **proizvodnjom**.

Način stjecanja dijeli ljude na: **razbojнике**, **prosjake**, **učenike**, **trgovce** i **proizvođače**.

Zadovoljenje završava procesom **korištenja** i **potrošnje**.

Svi ljudi su **potrošači**, a dodatno mogu biti i **korisnici** i **proizvođači** i **štetočine**.

Roba stvara **zadovoljstvo** kod posjednika i korisnika, i **želju** kod potrošača.

Budala je čovjek koji osobni interes pretpostavlja zajedničkom (općem) interesu.

Ljudi su pretežno budale (svaki čovjek je više-manje budala).

Razmjena robe se zato obavlja **varanjem**.

Veličina želje za robom je proporcionalna **prijevari** koju ljudi toleriraju pri razmjeni.

Proces legalnog varanja se naziva **trgovina**.

Trgovac je čovjek koji **istovremeno vara** i proizvođača i potrošača robe.

Razmjena robe je konstantan **rat** robom među ljudima.

Čovjeku **otkriće** nove robe u početku daje prednost pred drugim ljudima.

Nova roba se zato uvijek prvo koristi kao **oružje** protiv drugih ljudi.

Ljude koji su objekt varanja nazivamo **tržište**.

Kontrola tržišta se naziva **vlast**.

Uspješnim varanjem ljudi stječu **profit**.

Profit je **prisvojena** roba i rad.

Profit izvan opticaja nazivamo **blago**.

Roba koju netko stavlja u opticaj zovemo **kapital**.

Intelektualni kapital nekog tržišta zovemo **kultura**.

Proizvodni kapital nekog tržišta zovemo **sredstva za proizvodnju**.

Radni kapital (vrijednost rada) nekog tržišta zovemo **novac**.

Sposobnost robe da se razmjenjuje i prisvaja zovemo **cijena**.

Cijena robe se izražava novcem.

Novac je roba koja nosi vlastitu cijenu.

Novac je roba koju stvara ljudski rad (**novac = rad**).

Razmjenom roba ljudi zapravo razmjenjuju **nečiji rad**.

Kapital je **ulaznica** i **opravdanje** za proces legalnog varanja i prisvajanja.

Profit je glavni motiv **proizvodnje** robe i usluga i **udruživanja** ljudi.

Profit potiče proizvodnju i usluge u djelatnosti iz koje je dobiven.

Profit potiče proizvodnju **štete** u djelatnostima koje vode budale.

Nepotrebno i štetno korištenje kapitala i profita nazivamo **luksuz**.

Veličina luksuza je mjera veličine i statusa za budale.

Profit omogućava ljudima da jedni drugima **krađu** kapital.

Postojeći kapital se krađe u ime **budućeg** profita.

Krađa u ime budućeg profita se naziva **kockanje**.

Legalna krađa kapitala se odvija u **kockarnicama** i na **financijskom tržištu**.

Bankari posjeduju privilegiju da istovremeno varaju i svoje dužnike i vjerovnike.

Bankari na tržište stavljaju svoj **dug** u vidu **lažnog novca** koji se zove **kredit**.

Bankari neprestano **izvlače** profit sa tržišta, a da uopće nisu vlasnici kapitala.

Pravi vlasnici banaka su njihovi dužnici i vjerovnici.

Kada profit na financijskom tržištu premaši profit ostatka tržišta nastupa **recesija**.

Izvlačenjem profita se **guši** ukupna proizvodnja i razmjena roba.

Prisvajanjem robe čovjek stječe **vlasništvo**.

Prisvajanjem vlasti ljudi stječu tržište.

Stjecanje vlasti i vlasništva je uzrok i posljedica **rata** među ljudima.

U ljudskoj zajednici ljudi se dijele ovisno o **vlasništvu** nad robom.

Vlasnici prisvajaju **vlast** i tako štite svoje vlasništvo i **slobodu prisvajanja**.

Vlasništvo i vlast daju ljudima privilegirani položaj na tržištu.

Vlast se prisvaja **obmanjivanjem, zastrašivanjem i korumpiranjem** ljudi.

Ljubav, laž, ucjena i mito su metode kojima se ljudi vežu, obmanjuju, zastrašuju i korumpiraju.

Vlast proizvodi, održava i primjenjuje **novac, zakon, silu, zapreke i privilegije**.

Zakon, sila, zapreke i privilegije se koriste **u ime naroda** protiv **naroda**.

Vlast se dijeli na izvršnu, sudsku, zakonodavnu i monetarnu.

Izvršna vlast osigurava vladavinu prava i **provodi** zakon (teoretski).

Sudska vlast sprečava i **kažnjava** kršenje prava i zakona (teoretski).

Zakonodavna vlast otkriva nemoral i **zabranjuje** ga zakonom (teoretski).

Monetarna vlast čuva **vrijednosti** tržišta: novac, život i imovinu (teoretski).

Vlast provode **birokrati**.

Trgovina dozvolama i privilegijama se naziva **korupcija**.

Birokracija su ljudi koji žive od korupcije.

Birokrati i birokracija obmanjuju tržište u ime naroda.

Priznatu **organizaciju** za provedbu vlasti na nekom teritoriju zovemo **država**.

Država ima **zadaću** čuvanja vlasništva, novca, kulture i životnog standarda tržišta.

Suvereni resursi države su: prostor i prirodna bogatstva, tržište i novac.

Prisvajanjem vlasti vlasnici su prisvojili i obavezu snošenja troška države: **porez**.

Da izbjegnu plaćanje poreza vlastodršci tržište obmanjuju **budalaštinama**.

Budalaštine demokratske države su: **dodana vrijednost, kredit, slobodni izbori i demokracija**.

Dodana vrijednost je ključni dokaz za "poštenje" u trgovini?

Dodana vrijednost je **zarada** trgovca, a koja je nekom **čarolijom** ugrađena u robu.

Kredit je novac kojim banke u ime države potiču promet roba?

Kredit je zapravo **lažni** novac kojim **lihvari** i **birokracija** potkradaju tržište i državu.

Slobodni izbori su **vašar demokracije** i ključni su dokaz za "poštenje" u politici?

Birokrate na tom vašaru **biraju** politički nepismeni, nesposobni i (ne)pristrani majmuni.

Demokracija je utopistička ideja: vladavine većine bez štete po manjinu?

Demokratska država zato porez naplaćuje siromašnoj većini bez štete po bogatu manjinu.

Demokratska država zato porez naplaćuje prevarenima bez štete po varalice.

Demokratska država se financira i kroz javni dug na velikom financijskom tržištu.

Demokratska država svoje sadašnje i buduće građane prodaje kao dužničko roblje.

Demokratska država "slobodno" bira samo jednu vlast, a ostale popunjava podobnima.

Poštena država porez naplaćuje i vlasniku i trgovcu u ime života i rada.

Poštena država porez naplaćuje iz prometa, posjeda i korištenja svojih suverenih resursa.

Poštena država održava, štiti, unapređuje i razumno koristi svoje suverene resurse.

Poštena država zabranjuje razbojništvo i profit i porez veći od cijene rada.

Poštena država porez vraća tržištu kroz osiguranje minimalne kvalitete života svakom.

Poštena država poziva i bira legitimne predstavnike vlasništva u svaki stup vlasti.

Poštena država osigurava istovremeni rad i uzajamnu kontrolu svih stupova vlasti.

Poštena država ne donosi budalaste zakone niti naplaćuje primjenu i provedbu zakona.

Poštena država ima samo jednu banku.

Uvjet **napretka** društva je **kontrola profesija koje prosperiraju na ljudskoj nesreći**.
Kada vlast padne pod utjecaj budala i onih koji žive od ljudske nesreće nastupa **kriza**.
Krizi prethodi negativna selekcija među ljudima i opće smanjenje kvalitete ljudi.
Kriza je razdoblje u kojem u društvu buja stjecanje **bez osnova** koje zovemo **profiterstvo**.
Da **prikriju** stvarni uzrok krize **profiteri** krizu nazivaju **ekonomska kriza**.
Ekonomska kriza **ne postoji** kao što ne postoji ni matematička ni fizikalna ni kemijska kriza, a pogotovo što ne postoji niti **ekonomija** kao znanost.
Ekonomska znanost je zapravo moderna **teologija** profiterstva i krize.
Teologija je "**znanje**" mimo **znanosti**.
Svaku krizu produbljuju i održavaju **proroci, propovjednici, mesije i vjernici**.
Kriza je posljedica krize **morala**, krize **odgovornosti** i krize **stručnosti**.
Ljudi obično **ne priznaju** svoj nemoral, neodgovornost i nestručnost.
Moralan čovjek je onaj koji poštuje **kategorički imperativ**.
Kategorički imperativ: ne čini drugima ono što ne želiš da se čini tebi.
Odgovoran čovjek je onaj koji **stručno** obavlja svoj posao.
Stručnjak je onaj koji neki posao obavlja sa najmanje grešaka i štete.
Prevladavanje krize zahtijeva nove i bolje ljude i novi proizvod: **istinu**.
Istina je glavno oružje za svrgavanje loše vlasti.
Jednakost, bratstvo i sloboda predstavljaju negaciju svake vlasti.
Život ljudi u sustavu varanja, obmanjivanja i zastrašivanja se naziva **totalitarizam**.
Život ljudi u sustavu varanja i obmanjivanja se naziva **demokracija**.
Život ljudi u sustavu bez straha i prevare bi bio **komunizam**.
Komunizam je moguć samo u društvu bez budala.
Čovjek **mora** živjeti sa budalom u sebi i budalama oko sebe.
Otkrivanje istine je jedina metoda suzbijanja budala.

(Vjekoslav Brkić, Osijek.)